Ötödik üzenet

Kánaán földjének termése és a jó föld elosztásának benső jelentősége

Igeolvasmány: Józs 5,12; 13,1 – 22,34; Kol 1,12; Csel 26,18

I. Miután Izrael fiai beléptek Kánaán földjére, a manna megszűnt; nem volt többé manna, hanem Kánaán földjének gyümölcséből ettek – Józs 5,12:

A. A manna megszűnése akkor, amikor a nép elkezdte enni a föld termését, azt mutatja, hogy a föld termése a manna folytatása volt.

B. A manna, amit Izrael a pusztában való vándorlásuk közben evett (2Móz 16.), Krisztust jelképezi mint azt a mennyei eledelt, amit Isten közvetlenül ad a választott népének, és amihez az evők részéről nincs szükség fáradozásra.

C. A megígért föld gazdag termése, amit Isten ad Izraelnek a harcolásuk során Kánaánban, Krisztust jelképezi mint a hívőknek adott kiteljesedett életellátmányt, amihez szükséges, hogy a hívők fáradozzanak Őrajta – 5Móz 8,7-10:

1. Amint azt a tipológia leírja itt, miután birtokba vesszük Krisztust mint a földet, fáradoznunk kell Őrajta, hogy valamit megtermeljünk Őbelőle, ami az eledelünkké, életellátmányunkká lesz.
2. Miközben Krisztust esszük és élvezzük mint a jó föld termését, Ő az alkatunkká lesz azzal, hogy ugyanolyanná tétetünk, mint Krisztus, életben, természetben és kifejeződésben – Jn 6,57; Fil 1,19-21a.
3. Végül Krisztusnak mint örökségünknek, birtokunknak az élvezése Isten örökségévé, Isten kincsévé és birtokává fog tenni bennünket – Ef 1,11-14. 18b; vö. 2Móz 19,5.

D. Egyiptomban, a pusztában és a jó földön Izrael népe az evés három szakaszát tapasztalta meg:

1. Egyiptomban Izrael népe a páskabárányt ette – 12,3. 8-9:
   a. Éppúgy, ahogy a páskabárány megsütött húsát meg kellett enniük életellátmányért, úgy kell nekünk is Krisztust ennünk az életellátmányunkért – 8-10. vers; Jn 6,53. 55-57:
      1) Az emberi bukás problémájának megoldásához és Isten eredeti szándékának az elvégzéséhez, életre és megváltásra egyaránt szükség van.
      2) Isten törvényes megváltása Krisztus vére által az eljárási mód Isten célja eléréséhez, ami Krisztus mint élet kitöltése belénk az organikus megmentésünkért – Róm 5,10.

Ötödik üzenet (folytatás)

b. Izrael fiainak a páskabárányt a fejével, a lábszáraival és a belső részeivel együtt kellett enniük – 2Móz 12,9:
   1) A fej bölcsességet jelképez, a lábszárak tevékenységet és haladást jelképeznek, a belső részei pedig Krisztus benső részeit jelképezik, beleértve az Ő értelmét, érzelmét, akaratát és szívét ezek minden funkciójával együtt.
   2) A páskabárányt a fejével, a lábszáraival és a belső részeivel együtt ették, ami azt jelképezi, hogy teljes egészében vesszük Krisztust a bölcsességével, a tevékenységével és haladásával, valamint a benső részeivel együtt – Jn 6,57; 1Kor 1,24; Jel 14,4b; Fil 1,8.

2. A pusztában Izrael népe a mannát ette – 2Móz 16,14-16. 31; 4Móz 11,7:
   a. Azzal, hogy a népének mannát adott enni, Isten azt jelezte, hogy az alkatuk megváltoztatása állt szándékában az étrendjük megváltoztatásával – 2Móz 16,14-15:
      1) Névleg Izrael fiai nem voltak egyiptomiak, de természetben és alkatban cseppet sem különböztek az egyiptomiaktól – 3. vers.
      2) Az egyiptomi étrend jelenti mindazokat a dolgokat, amikből táplálkozni vágyunk annak érdekében, hogy megelégedést találjunk – 4Móz 11,4-6.
   b. Isten azt akarta, hogy a megváltott népe elfelejtse az egyiptomi étrendet, és a mennyei eledelt fogyassza – 5Móz 8,3.
      1) Minél több mannát eszünk, annál inkább megfelelünk Istennek, azonosulunk Vele, és aszerint élünk és járunk, ami Ő.
      2) Ami a leginkább a segítségünkre van az Úrral való mindennapi életvitelünk során: Krisztusnak mint a mennyei eledelnek az evése; azáltal, hogy Krisztust esszük, Krisztussá válunk; vagyis Krisztus az összetevőnkké válik – Jn 6,57-58.

3. Kánaánban Izrael népe a jó föld termését ette – Józs 5,11-12:
   a. Az evés harmadik szakaszában a jó föld gazdag ellátmányát ették, ami tovább alakította őket, hogy egy győztes nép legyenek.
   b. A jó föld búza-, árpa-, szőlőtő-, füge-, gránátalma, faolaj- és méztermő föld volt, amelyek összessége Krisztus kikutathatatlan gazdagságát jelképezi – 5Móz 8,8; Ef 3,8.
   c. Azáltal, hogy a jó föld gazdagságát élvezték, Izrael népe

legyőzte a földön lakozó törzseket, megalapította Isten királyságát, és felépítette a templomot mint Isten földi lakóhelyét – Józs 5,11-12.

4. Ez a három szakasz a hívők Krisztus evés általi élvezetének három szakaszát jelképezi – Jn 6,51-57; 1Kor 5,7-8; 10,3-4; Fil 1,19:
   a. Azáltal, hogy eszik Őt az első két szakaszban, a hívők erőt kapnak, hogy elhagyják a világot, és Krisztus mint a mennyei alkotóelem az összetevőjükké válik – Jn 6,51-57; 1Kor 5,7-8; 10,3-4.
   b. Isten ökonómiája céljának eléréséhez tovább kell haladnunk, míg be nem lépünk a legfelsőbb szakaszba, amikor Krisztust mint a jó föld gazdag termését esszük, hogy legyőzzük a szellemi ellenségeket, felépüljünk Isten lakóhelyévé, és megalapítsuk Isten királyságát a földön.
   c. Amint Krisztust esszük mint a jó föld termését, Ő az összetevőnkké lesz, és ugyanolyanná tétetünk, mint Krisztus, életben, természetben és kifejeződésben a gyülekezet mint Krisztus Teste felépítésére – Ef 4,16.

II. Az a jó föld kiosztásának a benső jelentősége, hogy mi, a jó föld birtokosai, különböző módokon tapasztaljuk meg az egy Krisztust – Józs 13,1 – 22,34:

A. Isten ökonómiáján belül van valami, amit a jó föld kiosztásának nevezünk – Kol 1,12.

B. Miután Józsué birtokba vette a földet, Isten megparancsolta neki, hogy ossza ki a birtokba vett földet, sőt, a még birtokba nem vett földet is, mert Isten szemében az egész föld Izrael számára volt – Józs 13,6:
   1. A bölcsességében Isten a jó földet nem egy egészként osztotta ki Izrael összes fiának; hanem azt a földet, vagyis Krisztust, különböző törzseknek osztotta ki – 7. vers.
   2. Mivel a törzsek különböztek, Isten nem adhatta minden törzsnek ugyanazt a földet ugyanolyan módon.
   3. Az összes törzs a föld birtokosa volt, de a törzsek aszerint birtokoltak konkrét részeket a földből, amik ők voltak – 14,6-15; 18,1 – 19,27.
   4. A körünkben van ma a föld kiosztása eme előképének a beteljesülése – Kol 1,12:
      a. Mindannyian ugyanazzal a Krisztussal rendelkezünk, de különböző módokon tapasztaljuk meg Krisztust – 1Kor 1,2.

b. A földet (Krisztust) aszerint birtokoljuk, amik vagyunk – Róm 12,3; Ef 4,7.

C. A Kolossé 1,12-ben Pál a mindent tartalmazó föld fogalmát alkalmazza a szentek kiosztott osztályrészéről szólva [angol ford.]:

1. Az „osztályrész”-nek fordított görög szót „telek”-nek, „kisorsolt rész”-nek is lehet fordítani, ami kisorsolásra, kiosztásra utal.
2. Amikor Pál a levelét a kolossébelieknek írta, arra a képre gondolt, amelyben a jó földet [sorsvetés által] Izrael fiai számára kiosztották; az *osztályrész* szó használatának hátterét a földnek ez az ótestamentumi története szolgálta – Józs 14,2:
   a. A Kolossé levélben Krisztus az osztályrészünkként, a kisorsolt részünkként tárul fel – 1,15-19; 2,6-15.
   b. Éppúgy, ahogy Kánaán földje minden volt Izrael fiai számára, úgy Krisztus, a jó föld előképének a valósága, minden a számunkra – 1,12.
3. Krisztus mint a felsőbbrendű és mindent tartalmazó Személy a szentek kiosztott osztályrésze – 12. vers.
4. Az újtestamentumi hívők kiosztott része nem egy fizikai föld; hanem a mindent tartalmazó Krisztus mint a megelevenítő Szellem – 2,6-7; Gal 3,14:
   a. A jó föld gazdagsága Krisztus különböző szempontokban megnyilvánuló kikutathatatlan gazdagságát jelképezi mint a bőséges ellátmányt a hívői számára a Szellemében – 5Móz 8,7-10; Ef 3,8; Fil 1,19.
   b. A föld gazdagságának élvezése által a hívők Krisztusban felépülnek, hogy az Ő Testévé legyenek mint Isten háza és Isten királysága – Ef 1,22-23; 2,21-22; 1Tim 3,15; Mt 16,18-19; Róm 14,17.

D. A Cselekedetek 26,18-ban Pál az örökségünkként utal a mindent tartalmazó Krisztusra:

1. Annak eredményeként, hogy megnyílnak a szemeink és általvitetünk a Sátán hatalmából Istenhez nemcsak a bűnök bocsánata a miénk, hanem egy isteni örökséget is kapunk.
2. Ez az örökség a Háromegy Isten Maga mindazzal együtt, ami az Övé, amit elvégzett, és amit el fog végezni a megváltott népéért; ez a Háromegy Isten a mindent tartalmazó Krisztusban testesül meg, aki a szentek számára az örökségükül kiosztott osztályrész – Kol 2,9.
3. A jó föld igazán egy előképe a mindent tartalmazó Krisztusnak, a feldolgozott és kiteljesedett Háromegy Isten megtestesítőjének, aki az örökségünkként nekünk adatott – 1,12.

© 2021 Living Stream Ministry